

Jo, dann ass Advent

Kommt er - bäi a kuckt all d'Liicht, wat bis an eis Häer - zer
licht. Gott-es Kand wäert Hoff - nung brén - gen, loosst eis
san - gen an him dén - gen. Wann e - lo déi éischt Käerz
brennt, jo, dann ass Ad - vent.

1. Kommt erbäi a kuckt all d'Liicht,
wat bis an eis Häerzer liicht.
Gottes Kand wäert Hoffnung bréngen,
loosst eis singen an him déngen.
Wann elo déi éischt Käerz brennt,
jo, dann ass Advent.
2. Kommt erbäi a kuckt all d'Liicht,
wat bis an eis Häerzer liicht.
Gottes Kand wäert Fréindschaft bréngen,
loosst eis singen an him déngen.
Wann elo déi zweet Käerz brennt,
jo, dann ass Advent.
3. Kommt erbäi a kuckt all d'Liicht,
wat bis an eis Häerzer liicht.
Gottes Kand wäert Léift eis bréngen,
loosst eis singen an him déngen.
Wann elo déi drëtt Käerz brennt,
jo, dann ass Advent.
4. Kommt erbäi a kuckt all d'Liicht,
wat bis an eis Häerzer liicht.
Gottes Kand wäert Fridde bréngen,
loosst eis singen an him déngen.
Wann elo déi véiert Kaerz brennt,
jo, dann ass Advent.